

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 septembrie 2017

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecătorii

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 01 iulie 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2017, declarat de către avocatul Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului

Buga Andrei XXXXXX, născut la
XXXXXX, originar și domiciliat în
or.XXXXXX, str.XXXXXXXXX XXXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 07.04.2014 - 01.07.2016;
2. Instanța de apel: 07.11.2016 - 21.03.2017;
3. Instanța de recurs: 16.06.2017 - 06.09.2017.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 01 iulie 2016, Buga Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.27, 186 alin.(5) Cod penal la 4 ani și 8 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Procesul penal în privința lui Buga Andrei în baza art.27, 186 alin.(2) lit.b) și d) Cod penal a fost încetat, pe motiv că părțile s-au împăcat.

Prin aceeași sentința a fost condamnat și Manjeru Gheorghe, în privința căruia hotărârea judecătorească nu a fost contestată.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Buga Andrei în urma înțelegerii prealabile cu Manjeru Gheorghe, la 07 noiembrie 2013, ora 05.15, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, distribuind din timp rolurile între ei, aflându-se pe bd.Moscovei 3, mun.Chișinău, tainic au încercat să sustragă din incinta filialei nr.12 a SA „Victoriabank”, și anume din interiorul bancomatului numărul 59 care aparține SA „Victoriabank”, bani în sumă de 500 750 lei, însă din motive independente de voința lor nu și-au dus la bun sfârșit acțiunile criminale, deoarece nu au reușit să deschidă safeul în care se aflau banii în numerar, fiind reținuți la locul comiterii infracțiunii de către colaboratorii BPO al DP mun.Chișinău, prin ce puteau să cauzeze părții vătămate daune în proporții deosebit de mari, în suma totală le xxxxxx lei.

Tot el, Buga Andrei, în urma înțelegerii prealabile cu Manjeru Gheorghe, la 07 noiembrie 2013, ora 05.15, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, distribuind din timp rolurile între ei, aflându-se pe bd.Moscovei 3,

mun.Chișinău, tainic au încercat să sustragă din incinta filialei nr.12 a SA „Victoriabank” un terminal de plăți cash-in la prețul de 28 160 lei, în care se aflau bani în sumă de 5480 lei, bunuri ce aparțineau ÎM „Multicasa” SRL, însă din motive independente de voința lor nu și-au dus la bun sfârșit acțiunile criminale, fiind reținuți la locul comiterii infracțiunii de către colaboratorii BRO al DP mun.Chișinău, prin ce puteau să cauzeze părții vătămate o daună materială considerabilă, în sumă totală de xxxxx lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul A.Zadorojnîi în numele inculpatului A.Buga, care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie numită pedeapsa cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, invocând că dânsul a recunoscut vina și se căiește activ, se caracterizează pozitiv, are la întreținere un copil minor, este la prima sa abatere și părțile vătămate nu au nici o pretenție față de acesta.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2017, a fost respins apelul declarat de avocat în numele inculpatului, ca fiind nefundat.

Instanța de apel a conchis că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate a fost confirmată prin ansamblul de probe administrate în faza urmăririi penale și recunoscute de inculpat în cadrul cercetării judecătorești, astfel că prima instanță just a stabilit starea de fapt și de drept, dând o încadrare juridică corectă acțiunilor acestuia în baza art.27, 186 alin.(5) Cod penal.

La fel, instanța a menționat că argumentele avocatului invocate în apel sunt neîntemeiate și nu pot fi reținute, dat fiind că hotărârea primei instanțe corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Totodată, instanța a respins argumentele apărării, precum că la individualizarea pedepsei inculpatului prima instanță nu a luat în considerare că acesta, se caracterizează pozitiv, are la întreținere un copil minor, că dauna a fost restituită părții vătămate în măsură deplină, or, în acest aspect, prima instanță just a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, luând în considerație gradul pericolului social al infracțiunii comise, care face parte din categoria celor grave, astfel fiind respectate dispozițiile art.7, 61, 75 Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a concluzionat că scopul pedepsei nu poate fi atins prin suspendarea executării ei, deoarece prevederile art.90 Cod penal nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia. Instanța de apel a menționat că inculpatul s-a eschivat de la prezentarea în ședința de judecată a primei instanțe, cât și în cea de apel, fiind anunțat în căutare prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 30.11.2015 (f.d.9-10, v.1A).

Reieșind din aceste circumstanțe, instanța de apel a considerat că, la stabilirea pedepsei, prima instanță a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise, care face parte din categoria celor grave, de persoana inculpatului, de comportamentul acestuia, care a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, reducând astfel termenul de pedeapsă la limita minimă pentru infracțiunea comisă.

În concluzie, instanța de apel a conchis că pedeapsa închisorii este una echitabilă faptei comise și consecințelor survenite, care își va atinge scopul și va duce

la restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât de către acesta, cât și de alte persoane.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul A.Zadorojnii în numele inculpatului care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicate prevederile art.90 Cod penal, pe motiv că dânsul se caracterizează pozitiv, a recunoscut vina, s-a căit activ, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, are la întreținere un copil minor, este la prima sa abatere penală, părțile vătămate nu au careva pretenții față de dânsul, dauna fiind restituită, astfel corectarea lui este posibilă fără privarea de libertate; - în punctul 4 al deciziei este indicat inculpatul V.Harcomici, însă acesta nu are o careva tangență cu cauza penală; - în textul hotărârii instanța de apel se contrazice indicând că inculpatul a fost prezent la ședința primei instanțe ca ulterior să indice că s-a eschivat de la prezentarea în ședințele de judecată.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocat în numele inculpatului, în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, care a solicitat declararea inadmisibilității recursului, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Drept temei pentru recurs avocatul în numele inculpatului a invocat prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate.

Potrivit conținutului recursului, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critică hotărârea judecătorească numai în partea stabilirii pedepsei, invocând că instanțele de fond incorect au dispus aplicarea pedepsei reale cu închisoarea pentru infracțiunea comisă de inculpat, indicând că în privința lui A.Buga este posibilă aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, considerând că acestuia i se mai putea oferi o șansă de a se corecta fără a fi izolat de societate, deoarece dânsul se căiește de cele săvârșite, și-a recunoscut vina și a colaborat cu organul de urmărire penală la descoperirea infracțiunii, are la întreținere un copil minor, a recuperat paguba, astfel că părțile vătămate nu au careva pretenții față de dânsul.

Motivele recurentului, precum că instanța de apel incorect a individualizat pedeapsa și neîntemeiat a menținut sancțiunea aplicată de prima instanță în privința inculpatului, pedeapsa închisorii reale, fără aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, Colegiul penal le consideră neîntemeiate.

Colegiul penal menționează că, instanța de apel, menținând soluția primei instanțe în partea stabilirii pedepsei inculpatului, a ținut seama pe deplin de principiile de

aplicare a pedepsei, prevăzute de art.61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art.75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria celor grave, de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuază răspunderea, de persoana făptuitorului, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia, și i-a aplicat o pedeapsă echitabilă, în limita prevăzută de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, corect considerînd că inculpatul urmează să execute real pedeapsa închisorii stabilite, aceasta fiind în corespundere cu fapta săvârșită.

Mai mult, la numirea pedepsei inculpatului, instanțele au ținut cont de prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, acesta beneficiind de o reducere cu o treime din limita de pedeapsă prevăzută de lege, adică din maximum și din minimum prevăzut de sancțiunea normelor penale în baza cărora a fost condamnat.

Temeiul invocat de recurent privind aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării ei, pe motiv că instanțele nu au reținut circumstanțele atenuante prezente în cauză, enumerate în recurs și descrise la pct.5 al prezentei decizii, nu pot servi drept temei de casare a hotărârilor judecătorești, deoarece la numirea pedepsei instanțele de fond au reținut cumulul de circumstanțe care micșorează gravitatea faptei și consecințele ei, a ținut cont de comportarea inculpatului în timpul și după consumarea infracțiunii, că a recunoscut vina și s-a căit în cele comise, că lipsește prejudiciul, astfel a stabilit o sancțiune echitabilă în raport cu cele comise.

Colegiul remarcă că, la examinarea cauzei nu au fost stabilite alte circumstanțe atenuante ce ar justifica aplicarea unei pedepse mai blânde, la care face referire recurentul.

Totodată, Colegiul penal notează că, legiuitorul acordă dreptul instanței, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, de a decide de la caz la caz, posibilitatea aplicării pedepsei vinovatului cu suspendarea condiționată a executării ei și nicidecum nu o obligă în acest sens. În speța dată, rezultă că instanțele de fond, reieșind din circumstanțele sus-menționate și scopul pedepsei penale, au considerat că corijarea și reeducarea inculpatului fără izolare de societate nu va duce la corectarea lui, deoarece pedeapsa penală presupune conștientizarea de către inculpat a celor săvârșite, astfel că numai prin aplicarea pedepsei închisorii va fi atins scopul pedepsei penale. Prin urmare, instanța și-a motivat soluția referitor la iraționalitatea numirii pedepsei inculpatului cu suspendarea executării ei pe termen de probă.

Astfel, Colegiul penal constată că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept la care face referință recurentul și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa aplicată inculpatului este individualizată conform prevederilor legale și echitabilă faptelor comise.

Argumentele recurentului, precum că instanța de apel a indicat în pct.4 al deciziei „inculpatul V.Harcomici”, acesta neavând tangență cu cauza dată, nu pot fi reținute ca temei de casare a hotărârii contestate, deoarece aceasta, fiind o eroare mecanică, nu a influențat hotărârea instanței de apel la judecarea apelului declarat de apărător. Mai mult, eroarea dată, în baza art.249 Cod de procedură penală, a fost corectată din oficiu de către instanța de apel prin încheierea din 20 iunie 2017.

La fel, argumentul apărătorului care susține că în textul hotărârii instanța de apel se contrazice indicând că inculpatul a fost prezent la ședința primei instanțe ca ulterior să indice că s-a eschivat de la prezentarea în ședințele de judecată, nu poate fi luat în considerație. Studiind materialele cauzei se constată ca inculpatul A.Buga la începutul examinării cauzei în prima instanța a fost prezent, astfel solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată și a depus declarații, însă ulterior, la 30 noiembrie 2015, în legătură cu eschivarea acestuia de a se prezenta în ședința de judecată, a fost admis demersul procurorului privind anunțarea lui în căutare, cu aplicarea măsurii preventive - arestul. Iar la 11 decembrie 2015, a fost pornit dosar de căutare nr.2015020462 de către Inspectoratul de Poliție Rîșcani, mun.Chișinău (f.d.9-11, 67 v.1A).

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În circumstanțele stabilite, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului declarat de către avocat în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Zadorojnîi Andrei în numele inculpatului Buga Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2017, în cauza penală în privința lui Buga Andrei, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 20 septembrie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu